۱۰ هزار واحد مسکونی خراسان شمالی در انتظار دریافت تسهیلات

مدیرکل راه و شهرسازی خراسان شمالی گفت: ۱۰ هزار واحد مسکونی استان شامل واحدهای مسکن ملی، خودمالکی و واحدهای واقع در بافت‌های ناکارآمد شهری، در نوبت دریافت تسهیلات بانکی قرار دارند.

سیدعلی میرکریمی در گفت‌وگو با ایرنا اظهار کرد: منابع بانکی استان در وضعیت مناسبی نیست و این شرایط را درک می‌کنیم؛ اما بانک‌ها موظف‌اند ۲۰ درصد از منابع خود را در حوزه مسکن سرمایه‌گذاری کنند و انتظار می‌رود همکاری لازم برای پرداخت تسهیلات صورت بگیرد. هدف این طرح خانه‌دار کردن افراد بدون مسکن است.

وی گفت: ۷۰۰ هکتار از اراضی ملی و مستثنیات در محدوده جنوب‌شرقی استان که زمین‌های مستعدی هستند، شناسایی شده‌اند. فرایند الحاق زمین به محدوده شهری دارای ۲۲ مرحله است و هزینه‌های قابل توجهی برای دولت دارد. اگر این اراضی در محدوده‌ای باشند که خدمات شهری وجود دارد، هزینه هر هکتار ۱۰۰ تا ۱۲۰ میلیارد ریال است.

ثبت ۳ هزار و ۳۷۹ ولادت در خراسان جنوبی

مدیرکل ثبت احوال استان خراسان جنوبی گفت: تعداد وقایع ولادت در سه ماهه نخست امسال ۳ هزار و ۳۷۹ مورد بوده که از مجموع ولادت‌ها هزار و ۷۳۷ نوزاد پسر و هزار و ۶۴۲ نوزاد دختر بوده‌اند.

به گزارش تسنیم، مرتضی امیرآبادی‌زاده در جمع خبرنگاران با اشاره به آخرین آمار مرکز رصد جمعیت ثبت احوال خراسان جنوبی اظهار کرد: این استان با نرخ ولادت ۱۷/۳ درصد، رتبه دوم ولادت در سطح کشور را از آن خود کرد.

میل به فرزندآوری و نتایج مثبت طرح جوانی جمعیت موجب شده خراسان جنوبی جایگاه دوم کشوری در شاخص ولادت را کسب کند.

وی افزود: از این آمار ۲ هزار و ۱۹۸ ولادت در مناطق شهری و هزار و ۱۸۱ ولادت در مناطق روستایی ثبت شده است.

امیرآبادی‌زاده متوسط سن مادران در این ولادت‌ها را ۳۰/۳ سال و پدران را ۳۴/۵ سال اعلام کرد و گفت: بیشترین متولدان در سه ماهه نخست امسال، فرزندان دوم خانواده‌ها بودند.

با ارائه سه مرتبه لیست قیمت در پنج ماه ابتدای سال، شاهد هستیم

افزایش ۵۰ درصدی قیمت لوازم بهداشتی ساختمان

عکس تزئینی است

عفت رضوی | صنعت ساختمان به عنوان صنعتی مادر، یکی از کلیدی‌ترین و اساسی‌ترین صنایع در هر کشور به شمار می‌رود و افزون بر اینکه در جایگاه یک صنعت چندوجهی تأثیر مستقیم و غیرمستقیم بر دست‌کم ۴۰ شغل دارد، نقش مهمی نیز در رشد اقتصادی، اشتغال و توسعه زیرساخت‌های استان و کشور بازی می‌کند. از همین رو نوسان‌های قیمت در این صنعت همیشه تأثیر فوری، مزمن و ادامه‌داری بر افزایش قیمت در این زمینه‌ها داشته و زنجیروار مشاغل مختلفی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

در یک ماه اخیر این بازار در زمینه لوله و لوازم بهداشتی فعل و انفعالاتی از خود نشان داده که به گمان افراد شاغل در این حوزه، کم‌نظیر است. در حالی افزایش قیمت ۳۷درصدی در برخی اجناس ایرانی رقم خورد که دلار چندان افزایش قیمت نداشت.

افزایش و کاهش قیمت اجناس ساختمانی به طور معمول باید تحت تأثیر عواملی چون نوسان‌های بازار مواد اولیه، عرضه و تقاضا، هزینه‌های حمل و نقل، نرخ ارز، سیاست‌های مالیاتی و عوارض و کیفیت و تکنولوژی تولید همچنین رقابت در بازار باشد و باید دید در این بازار کدام عامل سبب این افسارگسیختگی شده است.

■ گرانی خارج از عرف در یک ماه اخیر

چندروزی از پایان برگزاری نمایشگاه صنعت ساختمان در مشهد می‌گذرد که سری به چهارراه ابوطالب مشهد زدیم. پس از اینکه درباره بازار خرید و فروش لوازم بهداشتی ساختمانی در مشهد بررسی میدانی را انجام دادیم، با یک فروشنده شیرآلات و لوازم بهداشتی که در این بازار مستقر است، به گفت‌وگو نشستیم تا ببینیم چرا در یک مدت کوتاه شاهد تغییر قیمت قابل توجهی در محصولات مورد عرضه فروشگاه‌های این صنف شده‌ایم.

این فروشنده که مدعی است از کودکی در همین بازار بزرگ شده و به حدی رسیده که خودش مغازه دارد، در گفت‌وگو با خبرنگار ما با بیان اینکه از یک ماه پیش گرانی خارج از عرفی در این بازار ایجاد شده، می‌گوید: از وقتی مسئله جنگ پیش آمد، بازار فروش ما سنگین شد، شاید چون مردم به فکر جان خود بودند تا تجهیز خانه‌هایشان. با این حال در آن مدت نرخ دلار ثابت بود و تغییرات جزئی داشت. به‌خاطر وضعیت جنگ، بازار سنگین شد و بیشتر برندها در آن ۱۲ روز لیست قیمت جدید دادند. وقتی دلار گران می‌شود، به همان نسبت ماده اولیه نیز افزایش می‌یابد و طبیعی است شرکت‌ها افزایش قیمت داشته باشند و لیست قیمت جدید بدهند؛ ولی چون نرخ دلار ثابت بود، این افزایش قیمت برای ما به عنوان فروشنده بسیار عجیب است.

■ یک‌دست شیرآلات بدون متعلقات، ۳۹ میلیون تومان

وی با بیان اینکه افزایش قیمت یکباره این مدت را هیچ وقت در سابقه کاری خودم تجربه نکرده‌ام، توضیح می‌دهد: یک برند پرفروش ایرانی در زمینه سنگ توالت که جزو بهترین برندهایی بوده که همیشه مشتری به دنبالش است، همیشه افزایش قیمت ۱۰تا ۱۶درصدی داشت؛ ولی یک ماه پیش ۳۷درصد افزایش قیمت داد. یک برند ایرانی دیگر در بعضی از مدل‌ها ۲۰ و در برخی دیگر ۲۵درصد، یک برند معروف شیرآلات ۱۰ تا ۱۵درصد، یک برند ایرانی در زمینه شیرآلات ۲۵درصد افزایش قیمت داشته و الان یک دست شیرآلات آن بدون متعلقات، ۳۹میلیون تومان است که خیلی رقم عجیب و غریبی به شمار می‌آید.

این فروشنده با بیان اینکه مواد اولیه بسیاری از این تولیدات، داخلی است و ربطی به دلار ندارد، اضافه می‌کند: اینکه یک توالت فرنگی تولید داخلی، ۹ تا ۱۶ میلیون تومان قیمت داشته باشد، چندان منطقی نیست. گرانی تاکنون در هیچ برندی به این شکل سابقه نداشته است.

حتی دو سال پیش که در یک بازه زمانی قیمت دلار ساعت می‌زد، باز هم در طول یک ماه به طور مثال چهار بار لیست قیمت را عوض می‌کردند و در نهایت به ۲۵درصد گرانی می‌رسید؛ ولی اینکه برندی یکباره ۳۷درصد به لیست قیمت خود در این حوزه اضافه کند، واقعاً عجیب است.

وی درباره عامل گرانی مواد اولیه نیز اظهار می‌کند: اگر قرار باشد آلیاژی مانند برنج و استیل به واسطه افزایش قیمت دلار گران شود، در کل دنیا گران می‌شود. امسال افزایش حقوق کارگر هم اتفاق افتاد و تولیدکننده‌ها یک بار هم با عنوان زیاد شدن حقوق کارگر، افزایش قیمت دادند و می‌توان گفت از ابتدای سال همه برندهای ما ۵۰ درصد افزایش قیمت داشتند.

■ عرفی که چندسال است تغییر کرده است

این فروشنده شیرآلات و لوازم بهداشتی با بیان اینکه در بعضی از برندها از ابتدای سال تاکنون سه بار لیست قیمت عوض شد، ادامه می‌دهد: عرف بازار تا چهار سال پیش این‌گونه بود که در طول سال کلاً دو بار لیست قیمت در تمامی برندها اعلام می‌شد؛ یک بار ابتدای سال پس از تعطیلات نوروز و یک بار نیز در ۶ ماه دوم و همه افراد زمان افزایش قیمت را می‌دانستند.

به گمان کارشناسان، صنعت ساختمان نه‌تنها به‌خودی‌خود یک صنعت بزرگ است؛ بلکه به‌عنوان یک محرک برای سایر صنایع نیز عمل می‌کند. بنابراین رشد و توسعه این صنعت می‌تواند سبب ایجاد فرصت‌های شغلی جدید، افزایش تولید ناخالص داخلی و بهبود کیفیت زندگی و به همان نسبت، افزایش قیمت‌های نامتعارف و رکود و سنگینی بازار شود و تأثیر منفی بر رشد و توسعه اقتصادی در جامعه داشته باشد و اینجاست که نقش نظارت بر چنین بازاری پررنگ می‌شود.

پیام مردم

@QudsKhorasan

■ یک مدته هر روز برق محله ما میره. از بس برق قطع میشه، یخچال و کولر و تلویزیون‌ها رو خراب کردن. با حقوق کارگری و گرانی از پس مایحتاج زندگی برنمیایم. دیگه از کجا پول بیاریم یخچال و کولر و تلویزیون جدید بخریم؟ قبلاً هفته‌ای یک بار برق می‌رفت، الان هر روز میره.

■ اهل زنجانم. متأسفانه زندگیم سخت می‌چرخه. دو تا بچه دارم. یا امام رضا(ع) گناه ما چیه که هر روز گرونیه؟ کرایه خونه‌ام چند ماهه عقب افتاده. از یک طرف در مخارج بچه‌هام واقعاً موندم.

■ ما منطقه محروم هستیم. در خواجه‌ربیع بهمن ۳۰ روز درمیان برقمون قطع میشه. هوا گرمه و کولرم نیست. آنتن گوشی‌مون هم میره. چه وضعیه؟

■ واقعاً مسئولان قدر مردم رو نمی‌دونن. با همه چیز ساختن. توی جنگ ۱۲ روزه پشت کشور بودن و تمام موارد مشکوک رو خبر دادن؛ ولی الان قیمت تمام جنس‌ها چند برابر شده.

■ چرا باید شیرخشک این‌قدر گرون و کمیاب بشه. دولتی که نیست، آزاد رو هم داروخانه‌ها جمع‌آوری کردن. اون از بالا رفتن اجاره خانه و قیمت برنج، نان و روغن و اینم از شیرخشک. 😔

■ مسئولین چرا برای کمبود آب فکری نمی‌کنند؟ می‌خوان ذخیره آب کشور به صفر برسه؟ چرا آب رو هم مثل برق سهمیه‌بندی نمی‌کنید که ملت قدر آب رو بدونند. از جلو هر خونه که رد میشی، با شلنگ حیاط می‌شویند. هر چقدر هم که تذکر میدی، گوشی بدهکار نیست.

■ تکلیف متقاضیان مسکن ملی چیه؟ قول دادن دو ساله تحویل بدن خونه‌ها رو. من از سال ۹۹ قسط پرداخت کردم. به اداره نیشابور که مراجعه کردم، گفتن در بهترین حالت دو تا سه سال دیگه طول می‌کشه. این‌جوری که خونه به وارث من می‌رسه نه به خودم. برای پرداخت اقساط هر چی طلا داشتم، فروختم با قیمت خیلی پایین.

■ چرا برق روستای فیض‌آباد فریمان را هر روز قطع می‌کنن؟ برق که قطع میشه، اینترنت هم خراب میشه. برق که میاد، چندین ساعت طول می‌کشه تا دوباره اینترنت درست بشه.

■ منطقه توس ۶۵ یا توس ۶۷ روز درمیون اونم ۱۲ ظهر تا ۲ برق رو قطع می‌کنن. از گرما می‌پزیم. همه کارامون لنگ می‌مونه. حداقل صبح زود قطع کنن. وسیله‌های ما بسوزه، کی جواب میده؟

■ قطع کردن برق دیگه روزانه شده. بچه نوزاد دارم. حیاط هم که ندارم، ببرم بیرون. در یک خونه ۴۰ متری باید آن‌قدر با بادبزن باد بزنیم که گریه‌اش قطع بشه. خدا رو خوش نمیاد.

■ دهکمون پایینه و وضع مالی‌مونم خوب نیست. یک بچه دارم که مهر میشه دو ساله. تا حالا یک بارهم سبدکالای کودکان بهش ندادن. مگه نمیگن سبدکالا میدن؟ پس چرا روی حرفشون نیستن؟

■ ساکن طلاب، خیابان فتاح هستیم. شرکت برق چرا کلید کرده به منطقه ما؟ وسایل برقی‌مون سوخت. بعضی مناطق رو تعریف می‌کنن اصلاً برقشون قطع نمیشه. چرا؟

■ پسرم درسش خوبه و مدرسه غیرانتفاعی نوشتمش؛ ولی هر سال چندین درصد افزایش شهریه داره. مدارس غیردولتی همچین بزرگ و مستقل نیست خونه‌های ویلایی رو مدرسه می‌کنن بدون هیچ امکاناتی. ما که هزینه می‌کنیم؛ ولی خواهشاً عرف و حلال باشه نه بیش از حد. بعدم مگه لباسی که تولیدی با کمترین قیمت تولید می‌کنه باید ۳ میلیون تومن دربیاد؟ مسئولان یک سرکشی انجام بدن و نرخ رو مشخص کنن نه اینکه هر مدرسه غیردولتی هر جور دلش می‌خواد پول می‌گیره.

■ در شهرک شهید رجایی پورسینا ۱۷هستیم. هفته‌ای سه بار برق قطع میشه. بعضی وقت‌ها دو ساعت و نیم قطعه. من جایی رو اطلاع دارم که اصلاً قطع نمیشه. ما پول نداریم هر روز یخچال یا تلویزیون تعمیر کنیم یا بخریم.

■ برای مدرسه ابتدایی چرا آن‌قدر پول می‌گیرن به خاطر ثبت‌نام به غیر پول کتاب و فرم؟ مستأجریم و شوهرم شغلش آزاده. اگه این‌جوری بشه، مجبوریم بچه‌هامون رو نفرستیم مدرسه.

■ سه تا بچه دارم که دو تاشون شیرخشکی هستن. شوهرم کارگره. برای هر بچه در ماه پنج تا شیرخشک ۱۳۰ هزار تومنی بیشتر نمیدن. باید آزاد بگیرم دانه‌ای ۱۸۰ هزار تومن.

■ سه تا بچه مدرسه‌ای دارم و شوهرم کارگر روزمزده. هنوز بچه‌هام را برای مدرسه ثبت‌نام نکردم. گفتن غیر از پول کتاب و فرم، یک‌میلیون و ۲۰۰ هزار تومان برای ثبت‌نام بدین. با این اوضاع اقتصادی و مستأجری از کجا پول بیاریم؟

■ یک زن بی‌سرپرستم. پنجاه‌ونه سالمه. نه زیر پوشش کمیته‌ام و نه خیریه. اجاره خانه رو به سختی میدم. کالابرگ هم واریز نکردن و ۳۰۰ هزار تومان یارانه میدن. چند روز پیش تلویزیون روشن بود برق رفت و دیگه روشن نشد. چه کسی جوابگویه؟

■ از ساکنین روستای ناظریه هستم. لطفاً مسئولین فکری برای کمبود آب این روستا بکنن. به خاطر نبود آب، از روستاهای اطراف آب برای مصرف میاریم.

پاسخ روابط عمومی شرکت آب و فاضلاب مشهد به گلایه مخاطب قدس در خصوص کمبود و قطعی آب در روستای تبادکان

با سلام و احترام. در پاسخ به پیام شهروند محترم درباره مشکل کم‌آبی در روستای تبادکان، به آگاهی می‌رساند تأمین آب روستای مذکور به وسیله دو حلقه چاه انجام می‌شود؛ اما در بازه زمانی قطع برق و خاموشی چاه‌ها متأسفانه شاهد افت فشار در برخی از نقاط شبکه توزیع هستیم. شایان ذکر است در صورت رعایت الگوی مصرف توسط مشترکان گرامی و آب‌گیری مخزن روستا، این مهم نیز مرتفع خواهد شد.

یادداشت

قدرت نمادها در روزگار ناترازی

فاطمه سهامی، روزنامه‌نگار | خیابانی که در روز هم چراغ‌هایش روشن مانده؛ نه برای امنیت که از سر غفلت، اداره‌ای که سرمایشش برای اتاق یک نفر، قدرت ایجاد هوای مطبوع برای اعضای یک خانواده را دارد؛ نه از سر نیاز که برای رفاه، نماهای ساختمان‌هایی که در دل تاریکی شب، چشم را خیره می‌کنند؛ نه برای روشنایی که برای نمایش، فروشگاه‌هایی که در روز لوسترها و تلویزیون‌هایشان بدون مشتری هم روشن‌اند و مغازه‌هایی که حتی در روز برای هر محصول نورپردازی خاصی کرده‌اند؛ نه برای تبلیغ یا فروش که برای نمایش بی‌تفاوتی به بحران ناترازی. حالا این مصادیق را که هرکدام نماد بدمصرفی در جامعه هستند، بگذارید کنار خاموشی‌هایی که دیگر استثنا نیستند و به بخشی از زندگی روزمره مردم شهر تبدیل شده‌اند. وقتی قطعی برق روزانه دو ساعت، مدتی است تجربه زیسته مردم شهر شده و ممکن است همین روزها به روزی چهار ساعت هم برسد، این نمادهای بدمصرفی بی‌واژه می‌گویند «من از بحران مستثنایم!»

در روزگار ناترازی انرژی، هر نماد شهری می‌تواند حامل پیامی باشد که اعتماد و همراهی عمومی را افزایش یا باور مردم به سیاست‌های مدیریت مصرف را کاهش دهد؛ نقطه‌ای که در آن افکار عمومی در پس ذهنشان مرور می‌کنند «ناترازی فقط سهم ماست؟»

نمادهای بدمصرفی اغلب ویژگی‌هایی دارند که مهم‌ترین آن‌ها در معرض دید عموم قرار داشتن، غیرضروری بودن و تکرار و تداوم استفاده است که با افزایش تجربه زیسته مردم جامعه از خاموشی‌ها در ساعات مختلف، هر کدام از این نمادها می‌تواند فرهنگ صرفه‌جویی را بی‌اعتبار کند. در زمانه‌ای که خاموشی سهم هر روز خانه‌هاست، روشنایی باید معنا داشته باشد. فقط نور نیست؛ بلکه شیوه استفاده از آن نشانه‌ای از همدلی، مسئولیت‌پذیری و همراهی با مردم است.

چه باید کرد؟ نمادهای بدمصرفی، بحرانی فنی نیست؛ بحرانی اجتماعی است. پس برخورد با نمادهای بدمصرفی هم فقط فنی نیست؛ فرهنگی، زیبایی‌شناختی و سیاسی است. نمی‌شود تنها با اعمال سیاست‌های قهری که اتفاقاً مقاومت اجتماعی ایجاد می‌کند، انتظار داشت نمادهای بدمصرفی برچیده و فرهنگ عمومی با صرفه‌جویی همراه شود.

راه‌حل‌ها باید چندلایه و فرهنگ‌ساز باشند به خصوص برای نسل آینده. بازتعریف زیبایی شهری از این جنبه که چه کسی می‌گوید در کشوری که این روزها عقب‌ماندگی جدی در ساخت نیروگاه و تولید برق دارد، الزاماً زیبایی با نور زیاد گره خورده است؟ ایجاد فشار اجتماعی مثبت با الگو گرفتن از نمونه‌های جهانی و اعطای نشان‌های افتخار برای مصرف مسئولانه، استفاده از هنر و مشارکت هنرمندان چه در معماری شهری و چه گرافیک و نمادسازی برای مصرف بهینه، تولید روایت‌های رسانه‌ای از شهروندانی که قهرمانان خاموش جامعه هستند و با رفتار مسئولانه ثابت می‌کنند دلشان برای تک‌تک افراد جامعه می‌سوزد، نظارت مردمی بر مصرف شهری و طراحی کمپین‌هایی که گره از ترویج نمادهای بدمصرفی برداشته و مشارکت مردمی را در پی داشته باشند، می‌توانند نمونه‌ای از این راه‌حل‌ها باشند.

هرچند بر اساس آمار دو سایت جهانی Statista و World Population Review ایران در جمع کشورهایی از جمله اتیوپی، لیبی، سودان، کوبا و سوریه صدرنشین برق ارزان‌قیمت در جهان است و ایرانیان البته به درستی معتقدند «روشنایی حق است، نه امتیاز»؛ اما احتمالاً مثل کشورهایی از جمله آلمان، ایتالیا، ایرلند و دیگر کشورهایی که گران‌ترین قیمت برق را دارند، شاید وقت آن رسیده باشد پیش از آنکه نمادهای بدمصرفی، اعتماد عمومی را بسوزانند، بپرسیم: برق برای چیست؟ برای تبلیغ؟ برای تجمل؟ یا برای زیستن؟